

SOCIALMINISTERIET

København, den 6. februar 1961.

I skrivelse af 26. januar 1961 har udvalget udbedt sig socialministeriets besvarelse af følgende spørgsmål:

[Spørgsmål 1-4].

I denne anledning skal man udtale følgende:

Ad spørgsmål 1.

Bestemmelsen tager sigte på to forhold, dels at de sociale myndigheder skal søge at skaffe hjælp søgende med normal erhvervssevne arbejde, dels at de skal være opmærksom på mulighederne for gennem foranstaltninger inden for revalideringslovens rammer at søge erhvervsevnen udviklet eller genoprettet hos personer, der ikke er i besiddelse af normal erhvervsevne. Ordet „eller“ bør derfor bibeholdes.

Ad spørgsmål 2.

Socialministeriet vil ikke have noget at indvende imod, at § 9, stk. 2, opdeles i to punktkummer, der formuleres således:

„Enhver kommune kan slutte overenskomster med andre kommuner om fælles drift af plejehjem for kronisk syge eller om ret til indlæggelse af kronisk syge på andre kommuners plejehjem. Kommunerne har ligeledes adgang til at slutte overenskomster om indlæggelse med private plejehjem.“

Det bemærkes herved, at 1. punktum tilsigter at dække både det tilfælde, hvor hjemmet er i egentligt driftsfællesskab mellem forskellige kommuner, og de tilfælde, hvor der blot er tale om en indlæggelsesret.

Ad spørgsmål 3.

Det vil efter socialministeriets opfattelse ikke være hensigtsmæssigt i denne forbin-

delse at knytte begrebet „kronisk syg“ til en bestemt i loven fastlagt definition.

Hvad specielt angår åndssvage og sindsyge, er disse efter forslaget § 70 i lighed med gældende ret omfattet af statens særforborg, der gennem særlige indberetningsregler m. v. opnår kontakt til patienter, der har behov for denne forsorg, således at der i almindelighed ikke vil opstå spørgsmål om forsørgelsen af sådanne personer på kommunale institutioner.

For dog i givet fald at forebygge indlæggelse af sådanne patienter på plejehjem for kronisk syge er det tillige hensigten i reglerne for disse plejehjem at forlange optaget en til den gældende forsorgslovs § 39, stk. 5, svarende bestemmelse.

§ 39, stk. 5, er sålydende:

„I et plejehjem for kronisk syge kan ikke optages personer, der er i højere grad sindsyge, epileptikere eller åndssvage eller lidende af de i lov om foranstaltninger imod udbredelse af smitsomme sygdomme, nr. 138 af 10. maj 1915, omhandlede sygdomme. Patienter, der er lidende af tuberkulose i lunge eller strubehoved, vil ej heller kunne modtages.“

Ad spørgsmål 4.

Efter henstilling fra justitsministeriets lovkontor har man udeladt en bestemmelse som den omhandlede. Baggrunden herfor er, at forpligtelserne efter sagens natur må påhvile det ministerium, hvorunder vedkommende særforborgsområde til enhver tid sorterer. En særlig bestemmelse i denne forbindelse må derfor anses for overflødig.

Jul. Bomholt.

/ N. Engberg.